

En resum, el més versemblant és que el conjunt és anterior al XVIII i seria propietat dels Relats. Restant els Relats a Can Rei, vengueren l'altra casa a un Fluriach, i els descendents d'aquest ho vengueren als Bassa i Barbany a començaments del XIX. Pel primer terç d'aquest, es partiria en Donat i Cintet. Finalment, el 1928 tornarien a juntar-se.

En alguns dels documents pot haver-hi dubte si el Barbany de qui es parla és Donat o és Cintet. No n'hi ha amb en Jacint Barbany, que mor a Filipines en 1851 i fa hereus a Joan i a Pere, no dient si són germans, nebots... Podria ésser el primer Cintet.

En Julià Barbany, que és nomenat el 1899 i que mor a Pueblo Valentín Alsina, a l'Argentina, és de Can Cintet. Té una germana, Maria, casada amb en Josep Barnils de Can Barnils i viu a la Garriga. El 1906 escriu a la germana una carta plena de melangia... Li recomana que cobri l'arrendament als Donat, les cinc-centes any. Les despeses d'arreglar la resclosa, parla del Pere, que no cal pagar l'aigua. Si vas a casa, recull la roba que es faci mal bé... no t'emportis res de fusta... Records als Donat, al Rei, als Macu... Moriria allà, i la germana ven Can Cintet al Pere Barbany... Per què aniria a l'Argentina?...

Dels Relats poc se'n sap. En Josep i en Jordi Relats, que compraven pels 1722 i 1724. D'en Fèlix Relats que pel 1746 es venia casa, hort i terres, segurament el domini Donat-Cintet. En Jaume Relats Baró, que el 1918 donava pas d'entrada directe pel mig jorn a l'avi Donat, el seu cunyat.

Queda ja dit tot el referent al segle passat.

Els documents del XX són referents a censals, horts de l'Uñó, dels Padrós, alguns adquirits, altres censals. Els Capítols, que eren monuments de precisió. La Maria Relats, vídua durant temps i que demostra fermesa de caràcter i treball. Els

Diversitat arquitectònica: reflex del pas de varies generacions.